

Milí misijní priatelia, kedysi, ešte za rímskych čias, bol mesiac marec prvým v roku. Preto nám doteraz nesedia nazvania od siedmeho po desiaty mesiac (teda v preklade september až december), ktoré idú v našich reáliách až s deviateho po dvanásty. Je zaujímavé, že prvý mesiac roka bol zasvätený Bohu vojny - Marsovi. Možno práve tento moment charakterizoval život jednej impérie, ktorá si práve vojnami a armádnou kontrolou podmanila polovicu vtedy známeho sveta.

No sláva Bohu, že pre nás Mars, či marec nie je ničím viac, než len nazvaním mesiaca, či mýtickou postavou starovekého sveta. No problém vojny nás aj tak neobchádza, a to ani vtedy, keď sa netýka priamo našej krajiny. Dennodenne sme svedkami správ o vojnách a nespravodlivostiach, ktoré prinášajú. Cítíme sa bezmocný, pretože nemáme reálne možnosti niečo urobiť, zmeniť, vplývať na konkrétnych ľuďoch, ktorí by mohli nerozumosť takého druhu odvrátiť, alebo zastaviť. Jediné, čo nám ostáva, je modlitba, ktorej neraz chýba úprimnosť a osobná zainteresovanosť v probléme.

Prečo máme rozmýšľať nad touto otázkou, ak Žalmista píše: „Zatváram oči, aby som zlo nevidel“? On to robí v duchu nepohoršiť sa, alebo sa nenechať zvieť cudzím hriechom. No kresťan, na rozdiel od starozákonného človeka, má omnoho väčšiu zodpovednosť nielen za seba, ale aj za svet, a jeho spásu. My máme byť tými, kto šíri Božie kráľovstvo na zemi. A jeho hlavnou známkou je – pokoj, mier. Teda kresťan nielen má, ale musí byť mierotvorca, ináč nie sme dôstojní svojho zvania.

No žiaľ, ak sa pozrieme na kresťanské cirkvi, komunity, na seba, pochopíme, že je medzi nami

len málo mierotvorcov. Ja sám vidím, a s ľútosťou konštatujem, že pokoj vo svojom okolí nesejem, skôr naopak, svojou náladovosťou a s nej spojeným egoizmom, som len zdrojom neporiadku.

Možno tento rok by sme si na prebiehajúci pôst mali vybrať za cieľ boj s neporiadkom vo svojich náladách a vzájomných vzťahoch s bratmi a sestrami, s ktorými spoločne vyznávame jednu vieru a tvrdíme, že sme členmi jednej rodiny – Cirkvi. Takýto boj bude omnoho ťažší, čím zrieknutie sa niektorých pokrmov, alebo príjemných činností. Lebo kým v podobných pôstnych praktikách sa len pasívne niečoho vzdávame, v boji so slabosťami a hriechom, tým viac s hriechmi proti dobrým vzťahom, sa treba aktívne snažiť. A to ešte nie je isté, že to za jedno pôstne obdobie stihneme. No netreba sa vzdávať hneď na začiatku, ináč nezačneme nikdy. Ak vieme, že na výsledok treba čakať, budeme sa neustále snažiť. Takto sa v nás nádej a viera upevní, sami sa postupne naučíme prekonávať svoje slabosti, a možno tomu naučíme aj druhých. Pôst, ako taký, dokáže mnohé podobné aktivity posilniť, a urobiť viac účinnými. Teda nie on sám, ale Boh, ktorý požehnáva každú snahu veriaceho na ceste k Dobru.

Na duchovnom poli by sme teda vojnu aj mohli vyhrať, no čo robiť v čisto spoločenskej sfére. Myslím, že hlavnou úlohou kresťanov je nemlčať. Chybou je, že niektorí si zle vysvetľujú Kristové slová a nastavovaní druhého líca. Ved' kresťania, sa už naučili dostávať facky, oprávnené, aj neoprávnené, no to len ak sa to ich týka, ved' krv mučeníkov stále je semenom nových kresťanov a zdrojom posilnenia ich vlastnej viery a odhodlanosti svedčiť. Nám však nie je ľahostajný osud ani druhých ľudí. Preto treba hovoriť, napomínať, karhať najvyšších, ktorý zneužívajú vojny na zničenie kultúr, národov, na kradnutie ich cenností, obohatenie seba, alebo tých, komu slúžia.

Vynikajúcou pomôckou sú sociálne siete, internet a všetky masmédiá, ktoré do sveta šíria mnoho informácií, ovplyvňujú celospoločenské nálady a vytvárajúce svoj obraz. A Nie vždy za nimi stoja masy, skôr je to naopak. Prečo by sme nemohli my, ak by sme aj boli malou skupinou, čo v skutočnosti tak nie je, prehlasovať tých pár krikľúňov, ktorý svojim geniálnym rečníctvom klamú mnohých. Netreba sa vyhrážať, netreba upaľovať, treba iba poukazovať na zhnité korene a skazené ciele, na egoizmus a nezájum k tým istým masám, ktoré klamú. A samozrejme, pripraviť sa na oštetné údery, ktoré, ako je to bežne užívané, nebudú na serióznejšej úrovni, ale pôjdu pod pás.

Práve preto musíme odstrániť hriechy vojny a nesvornosti vo vlastnom prostredí, preto sa posvätiť, aby nenávidiaci nás nemali oprávnené dôvody nám niešo vyčítať.

Milí priatelia, prajem vám, aby ste po zvyšok pôstneho obdobia sa skutočne pripravili a stali mierotvorcami, ktorí budú slovom a životom scedčiť o Kristovom víťazstve.